

சிவாஜி

விகு அனா 2.

30—11—52

THE SHIVAJI TAMIL WEEKLY

திருடன் எங்கே?

புஷ்பாவரதன்

தன் அண்ணன் மகள்-மைத் துன்ன இவர்களின் திடீர்க் கலியாணத்தை உத்தேசித்து என் நண்பரொருவர் ஹைதராபாதைச் சேர்ந்த ஒரு ஊருக்குப் புறப்பட வேண்டியவர்தான்! பேராளு திரும்பிவர ஒருமாதமாகிய பிடிக்கும!

சாதாரண குடும்பஸ்தர்கள் 'ஐம்பது—நூறு' என்று ரயில் செலவு செய்துகொண்டு போய் உடனே திரும்பிவிட முடியுமா? ஒவ்வொரு உறவினர் வீட்டிலும் குறைந்தது மூன்று நாட்களாவது தங்காவிட்டால் அவர்கள் சுமமா விடுவார்களா? ஒவ்வொருவரையும் திருப்தி செய்விக்க ஒவ்வொருநாள் போய்வர முடியுமா?

இங்கு வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளுபவர் யாருமில்லை. கலியாணத்திற்கு விஜயம் செய்வதை நிறுத்திவிடலாமென்றால் நண்பரின் மனைவி; தன் தம்பியின் கலியாணம் தான் இல்லாமல்நடக்கக்கூடாது' என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறாள். மைத்துனன் கலியாணத்திற்குச் சென்றால், அண்ணன் மகள் கலியாணத்திற்கு இல்லாமல் வரமுடியுமா? மனைவியின் பிடிவாதம் ஒருபுறம்; வீட்டிற்கு காவல் ஒருவரும் இல்லையே' என்ற கவலை ஒருபுறம். நண்பர், ஒன்றும் புரியாமல் தவித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் படுமேதனை என் மனதை இளக்க வைத்துவிட்டது! எத்தனையோ தொல்லைகளுக்கிடையில்; "வீட்டை நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன்; நீங்கள் சென்றுவருங்கள்" என்று, என் இளகிய மனம் உத்திரவு கொடுத்துவிட்டது!

நண்பரின் வீடு நகரத்துக்கு அப்பால் உள்ள எக்ஸ்டென்ஷனில் இருக்கிறது. 'அதிலும், அதுதான் கடைசிவீடு! வீட்டிலுள்ள எல்லா சாமான்களையும் ஒரு பெரிய அறையில் போட்டுப் பூட்டி சாவியைத் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டார். வெளிக் கதவுகளைப் பூட்டி, சாவியை என்னிடம் கொடுத்தார். இரவில் படுக்கையும் மற்ற ஒழிந்த நேரங்களில் இங்குவந்து பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கவும் எங்களுக்குள் நிபந்தனை.

நானிருக்குமிடத்திற்கும் அந்த வீட்டிற்கும் சுமார் இரண்டரை மைல் தூரமிருக்கும். அதனால், அடிக்கடி வந்துபோவதென்பது முடியாது. இரவு பத்து மணிக்குள் சாப்பிட்டுவிட்டு, படுக்கைக்கு வந்துவிடுவேன். காலை எழு மணிக்கு எழுந்து சென்றுவிடுவேன்! (அதற்கு முன்பு எழுந்திருக்கும் வழக்கம் என்னிடமில்லை) 'பகற்

பொழுதில் காவல் எதற்கு?' என்று, மனதைச் சமாதானம் செய்துகொண்டேன்.

ஒரு விசேஷமுமின்றி எழெட்டு தினங்கள் கழிந்தன. வழக்கம் போல் ஒருநாள் இரவு படுக்கச் சென்றேன். அன்று மாலை நன்கு மழை பொழிந்திருந்தது. வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தது. ஒரு தாரைக்கூட வெளியே தலை நீட்டவில்லை. நாற்புறமும் இருள் மைபோல் கப்பிக் கிடந்தது. மடியிலிருந்த சாவியை எடுத்துத் தெருக் கதவின் பூட்டைத்திறந்தேன்.

ஆனால், கதவைத் திறக்கமுடியவில்லை! பலகொண்ட மட்டும் உதைத்துத் தள்ளினேன். உள்ளே தாளிடப்பட்டிருப்பது தெரியவந்தது. உடனே எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று!.... 'உட்புறம் தாளிட்டுவிட்டு நாம் எப்படி வெளியில் வந்தோம்' என்று... அல்லது, தானாகவே தாழ்ப்பாள் விழுந்திருக்குமோ?தானாகப் போட்டுக்கொள்ளும் தாழ்ப்பாளும் இல்லையே அது.....மழை பெய்த ஈர ஒத்ததினால் மரக்கதவுகள் உப்பி—இறுகி விடுவதும் உண்டு. ஒருவேளை அப்படியும் இருக்குமோ...மறுபடியும் குதி கால் பலகொண்ட மட்டும் ஒரு உதை விட்டேன்! கால் வலி எடுத்ததே தவிர, கதவு அசையக் கூட இல்லை! ஒருசமயம் திருடன்.....என்ற எண்ணம் அப்போதுதான் உதித்தது. அந்த நினைவு வந்ததும் என் தைரியம் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் மறைந்துவிட்டது. கைகால்கள் நடுங்க ஆரம்பித்தன. நாகுமுறியது. ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. என்னை, 'பெரிய சாகசக்காரன்' என்று சொல்லி வந்த நண்பர்கள் அப்போது என்னைப் பார்த்திருந்தால் வெளியாகியிருக்கும் குட்டு.

மௌன தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு 'பட்டப்' டென்று மோட்டார் சைக்கிள் ஸ்டார்ட் செய்யும்போது சத்திப்பதுபோல் அடித்துக்கொள்ளும் மார்பை இரு கைகளாலும் அழுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு—முச்சந்திப் பின்னையார் முதல் எல்லா தெய்வங்களையும் வேண்டிக் கொண்டு புழக்கடைப் பக்கம்

சென்று பார்த்தேன்!

'காம்பெளண்டு'க்கதவும் வீட்டின் கடைசி வாசந்ததவும் 'நல்வாவு' கூறுவனபோல் தாராளமாகத் திறந்துகிடந்தன! வீட்டினுள் விளக்கு வெளிச்சம் இல்லை! என்னிடமும்—விளக்கோ—வேறு ஆயுதங்களோ ஒன்றுமில்லை! எனக்கும் வீட்டினுள் நுழையத்தையமில்லை! திருடன் உள்ளேயிருந்தால் என் கதி என்னவாகும்? சத்தம்போட்டு ஆண்டைவீட்டுக்காரர்களைக் கூப்பிடலாமென்றால், என் கூச்சலைக் கேட்டு அவர்கள் ஓடிவருவதற்குள் திருடன் கம்பி நீட்டிவிடுவான். இத்தனை சிந்தனைகளை அப்போது எப்படி வந்தது' என்பது, எனக்கே வியப்பாக இருக்கிறது!

சந்தடி செய்யாமல் தெருப்பக்கம் வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்கினேன்! எதிர்வீட்டுக் காரிடம் சென்று விஷயத்தைத் தெரிவித்து என்னுடன் ஒரு ஆளையும் விளக்கையும் அனுப்பித்தர வேண்டினேன்!

அவர், தைரியத்தில் எனக்கு 'முத்தண்ணு' என்று, தோன்றுகிறது! "எங்கள் வீட்டில் ஆளும் இல்லை; விளக்கும் இல்லை; பக்கத்து வீட்டில் தேடிப்பாருங்கள்" என்று கையை விரித்து விட்டு வீட்டிற்குள் சென்று கதவைப் பத்திரமாகத் தாளிட்டுக்கொண்டார்! அவருக்கு தன்னைப் பார்த்தாலே ஆளாகத் தோன்றவில்லையோ.....

அடுத்த வீட்டில் குடியிருப்பவர் ஒரு 'மாஜிஸ்ட்ரேட்' ஸார்' என்று அவர் வீட்டு 'கேட்' டில் நின்றுகொண்டு கத்தினேன். கால்மணி நேரம் சென்ற பிறகு அதிகாரக் குரலில்; 'யாருடா அவன்; பாதிராத்திரியில் கலாட்டா செய்யறது' என்று, அதட்டிக் கொண்டு படுக்கையறை அலங்காரத்துடன் அம்பிகை சகிதம் மாடிவருந்து தரிசனம் தந்தார். அழாத குறையாக அவரிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்து உதவி கோரினேன்!

தெரு வாசற்படியில் படுத்திருக்கும் வேலைக்காரர்களைக் கூப்பிட்டு, 'டார்ச்' விளக்கைக் கொடுத்தனுப்பினார் அவர். நான், கையில் ஒரு தடியும் எடுத்துவரச் சொன்னேன்.

இரவின் அமைதியைக் கிழித்துக்கொண்டு கிளம்பிய இந்தக் கூச்சலைக் கேட்டுத் தாங்களாகவே அண்டை அயல்வீட்டினர் வேடிக்கைபார்க்க வந்து குழுமினர்! தடி

யும் லைட்டும் எடுத்துக்கொண்டு இரு ஆட்கள் எனக்குப் பின்னால் துணைபுரிய திறந்துகிடக்கும் புழக்கடை வாசல் வழியாக நான் 'கிரகப் பிரவேசம்' செய்தேன். எந்த சமயத்தில் ஆபத்து எதிர்ப்பட்டாலும் பின்வாங்கத் தயாராயிருந்தனர்—துணையாட்கள். இந்த ஆபத்துக்களையெல்லாம் எங்களுக்கு வைக்காமல் திருடன் முன்னமே வெளியேறி இருந்தான்.

இந்த விஷயம் தெருவில் நிற்பவர்களுக்கு எட்டியதும் துணிவுடன் எனக்கு உதவ முன்வந்தனர் கதவின் தாழ்ப்பாள் ஆணியுடன் பிடுங்கிக்கொண்டு தெறித்துச் சிதறிக்கிடந்த பூட்டுகள் அக்கு வேறு ஆணிவேறு உதிர்ந்து கிடந்தன. சில தாழ்ப்பாள்கள் கதவு ஓரத்தின் பலகையையும் தன்னுடன் அணைத்துக்கொண்டு வானத்தை நிமிர்ந்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தன. சாமான்கள் தாறுமாறாகக் கிடந்தன, அப்பளாம்; கறிவடாம் ஊறுகாய் முதலியவை உருண்டு கவிழ்ந்து கிடந்தன. அதை ருசிபார்க்கையில் அவனுக்கு கோபம் வந்துவிட்டதோ என்னவோ! கொலுபொம்மைகள் பெட்டிக்கு வெளியே அலங்கோலமாகப் பரவிக் கிடந்தன!

நண்பர் வீட்டில் என்னென்ன சாமான்கள் வைத்திருந்தாரோன்பது எனக்குத் தெரியாது! சாமான்கள் ஏதாவது திருட்டுப்போயினவா?—'இல்லையா?' என்பதை நான் எப்படி அறிந்துகொள்ளுவது? என்று, யோசித்தவண்ணம் ஒவ்வொரு இடமும் சுற்றிவந்து பார்த்தேன். ஒரு விபரமும் அறித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இதற்கிடையில் சிலர்; போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் செய்யும்படி, என்னைத் தூண்டினர். எனக்குக் கொஞ்சமும் விருப்பமில்லை. போலீசின் திறமை எனக்கு நன்கு தெரியும். திருடிய பொருளுடனும் சரியான சாட்சிகளுடனும்—திருடனைப் பிடித்து அவர்களிடம் ஒப்புவித்து விட்டால் பிறகு போலீசார் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டி—திருடனிடமுள்ள பொருளை நீட்டுக் கொடுப்பர்! சரியான தகவல் இல்லாமல் ரிப்போர்ட் செய்தால் அனாவசியமான உபரகளைச் சம்பந்தப்படுத்தி தொல்லை கொடுப்பர். அல்லது, எப்போழுதாவது வேறு எங்காவது திருட்டு நடந்து அது சம்பந்தமாக யாரையாவது திருட்டுனென்று மதித்து அவனைக் கொண்டுவந்து, உடனே நம்மைக் கூப்பிட்டு; 'இவன்தானா உங்கள் வீட்டில் திருடியவன்' என்று, நம்மையே கேட்பது வழக்கம். இதற்காக அவர்கள் கூப்பிடும்போதெல்லாம் நாம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு ஓடவேண்டும். கொஞ்சகாலப் இந்த நாடகம் நடந்தபிறகு; 'ஒரு விதமான தடயமும் கிடைக்கவில்லை,' என்று கேசைத் தள்ளி விடுவது வழக்கம். இந்த மனோபாவத்திலேயே போலீஸை நெருங்கத் தயங்கினேன். ஆனால் உடன் இருந்தவர்களின் தொல்லை [11ம் பக்கம் பார்க்க]

நவீன நாகரீக

பட்டு, நூல் & மில் ஜவுளிகளுக்கு

ஸ்ரீ கணேசன் ஸ்டோர்ஸ்

நேதாஜி ரோட் (சைனா பஜார்) திருச்சிராப்பள்ளி.

சிந்தனைத் திரையிலே

[ரெட்டியார்]

மூலக் கதையம்.

வாமனன் மகாபலியிடம் மூன்று அடியாசித்து இரண்டு அடியாக பூமியையும், வானத்தையும் அளந்து, மூன்றாவது அவனது சிவனை அளப்பதாக அவனை அதல் பாதாளத்தில் ஆழ்த்தியதாகக் கதை.

கதை என்னவோகற்பனைதான் என்பதை நாம் உணராமல் இல்லை. இந்தக்கதையில் நாம் கவனம் செலுத்துவதை விட்டுக் கருத்தில் வைக்காமல் செலுத்தினால் இந்தக் கருத்தை வைத்து எப்படி உயர் தரமான கதை சிருஷ்டிக்கிறார்கள் என்பதை உணர முடியும்.

கருத்தை மக்கள் மனதில் பதிய வைப்பதற்காகக் கதையாக வளர்த்து கருத்தை அதில் பொதித்து அழகுபட கையாண்டுக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கிறார்கள். தத்துவங்கள் எல்லாம் இப்படிக்கதைகளிலே பரவிக்கிடக்கும் விந்தையால்தான் எத்தனை தடவை படித்தாலும் ஆவல் தணியாமல் மேலும் மேலும் படிக்கத்தான் கிறது.

அகங்காரம் நம்மிடையே உள்ள அத்தனை பண்புகளிலும் வலிமையுடையது. இதனை ஞானமாகிய வாமனன் வெற்றிகொண்டிருக்கச் செய்ய மஹாபலி கதை. அறிவாகிய அடிகளால் அளந்து, அகங்காரத்தை அடக்கிய செய்கையே தத்துவம்.

அறிவு அளவுக்குட்பட்டதன்று. அறிவின்மூலம் அகங்காரத்தையும் அடக்கலாம். அறிவின் விராட் சொருபத்தின் மூன்று அகங்காரம் அடிவணங்கவேண்டியதுதான். அதனால்தான் பாம் பொருளின் மற்ற அவயவத்தை விட அறிவாகிய "பாத"த்திற்கு இந்தனை சிறப்பு ஏற்படுத்தினார்களே என்னவோ!

பற்று இன்றிச் செயல்

எந்தக் காரியத்தையும் பற்று இன்றிச் செய்யவேண்டும் என்று உபதேசிக்கிறார் ஒருவர் அதன் பொருளை வலிந்துபெற இப்போது எனக்கு வசதியில்லை என்னேப் பொறுத்த வரையில் பற்று இல்லாமல் எந்தக்காரியத்தைச் செய்தாலும் அது சிறப்படைவதில்லை என்பதை அனுபவவாயிலாக நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

சாப்பாட்டில் பற்று இல்லாமல் சாப்பிட்டால், அது உடலில் ஒட்டாது. பக்கி செலுத்தும்போது பற்று இன்றிச் செய்தால் அது மனதில் தைக்காது. படிக்கும் போது பற்றின் படித்தால் அது

சிந்தனையில் இடம் பெறுவது. சிந்தனைப்பற்று இன்றிச் செய்தால் ஒரு முடிவிற்கு வருவது அசாத்தியம்.

இந்த நிலை வானுமானால் மனிதனுக்கும் இயந்திரத்துக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் போகும். கோரியபலனை ஒரு நாளும் அடைய முடியாது. எந்தக்காரியத்தைச் செய்தபோதும் அது ராஜாக்களையினும் சரி, அல்லது நாஷ்டா செய்வதையினும் சரி. இன்னது செய்கிறோம் என்ற பிரக்ஞையுடன் அதில் லயித்துச் செய்வதுதான் வாழ்க்கை முறைக்கு உகந்தது. சிந்தனை ஒன்றில் வைத்து வேறுசெயலில் ஈடுபட்டால் பலன்கொடுப்பதைத் தவிர்ப்பதோடு, வேறு பயங்கரத்தையும் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

"சிந்தையில் கள் விரும்பி சிவ சிவா" என்று பஜிப்பதால் என்ன பலன் என்கிறார் பாரதி.

வாழ்க்கையில் பற்று கொண்டு வாழ்ந்தோமானால் அடிக்கொரு தரம் நொந்து சலிக்கும் உள்ளத்தின் போக்கை மாற்றி அமைத்து, இந்த வாழ்வு கிடைப்பதற்கரியது என்பதை உணர்ந்து விடக்கூடும். இந்த உடலைப்பற்றுடன் போற்றி வளர்க்கும் காரணமும் நமக்குப் புரிந்துவிடும். பற்று இன்றிவாழுவது தண்டத்துக்கு வேலை செய்யும் தன்மையை ஒத்ததே அல்லாது வேறு அல்ல. வீணுக்கு வேலை செய்துவிட்டு இன்பம் கிட்டவில்லை என்று ஏக்கினால் அது எப்படி கிட்டும்? இன்பத்தைக்கூட உணர்ந்து தயக்க முடியாமல் போகும் நிலைதான் மீதம்.

பகை போக்கும் மருந்து.

தீமைசெய்த ஒருவருக்கு தீமை செய்வது என்பது சிந்தனையில் லாத மனிதர்கள் வேலை. இதனால் பகையை வென்று விடுதல் முடியாது. பகைவளரத்தான் செய்யும். நெருப்பை நெருப்பால் அவிக்கவோ, ஜலத்தை ஜலத்தால் தேக்கவோ முடியாததைப் போல, தீமையை தீமையினால் வெல்ல முடியாது என்பதை நாம் உணர்வதோடு, ஒன்றைத் தடுக்க மாறுபட்ட சக்தி ஒன்று வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்தேயிருக்கிறோம். ஆனால் செயல்படும்போது தீமையை தீமையாலேதடுக்கவோ திருப்பவோ துணிகின்றோமே தவிர எதிர்மறையை உபயோகிப்பதில்லை.

தீமைசெய்த ஒருவருக்கு நன்மை செய்தல் அவசியம் என்று எத்தனையோபேர் சொல்லித்தான் போனார்கள். கேட்கும்போது வாஸ்தவம் என்பதை நாம் உணர்வதாக நடித்தோமே தவிர, உண்மையில் மனதில் பதியும்படி செய்வதேயில்லை. மனிதன் பெற்ற இரண்டு வல்லமை நட்பு கொள்வது, பகைப்பது. பகைப்பது என்பது மிகவும் சலபமான ஒன்று. கல்விஞானமோ கேள்விஞானமோ இவ்விதவர்கள் கூட இதனைச்செய்ய முடியும். ஆனால் உண்மையை உணர்ந்த படித்தவர்கள் இனத்துக்கு இனம் என்னும் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பது சரியல்ல; முறையல்ல.

பகை அழியவேண்டும் என்றால் பகைத்தவனை அன்பால் தன்பக்கம் சாரவைத்துப் பகைமையை வேருடன் களைவதுதான் சிறந்தது. "பகைவனுக்கருள்வாய் நன் நெஞ்சே" என்று பாரதி மனம் கசிந்து உருகுகிறார். பகைமையை விட்டால் நமது மனதிலே அன்பும் கருணையும் பிறக்கிறது. அது நம்மை, நம் தரத்தை; உயர்த்துகிறது. பகைவன் தன்னுடைய செயலுக்கு நாலி பகைமை மறக்கவும் அவன் பிறர்மீது பகைமை கொள்ளாமல் இருக்கவும் செய்கிறது. இதுதான் உயர்ந்த வாழ்க்கை!

தீய சிந்தனைகள் பிறந்த இடத்தையே அழிக்கும் வல்லமை உடையனவாகும். அதனால் தான் மனதாலும் பிறருக்குக்கேடு நினைக்காதே என்று வலியுறுத்திச் சென்றனர் அறிஞர்கள்.

தீய சிந்தனைகள்.

என்னேப் பொருத்த வரையில் நான் தீய சிந்தனைகளுக்கு மனதி

லே சூழ்நிலைகளால், வேதனைகளால் கோபத்தால் இடம் கொடுத்துவிடுகின்றேன். எனது உள்ளம் சற்று நேரமானதும் என் செயல்களைப்பற்றி விமரிசிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது. அப்பொழுது நான் காணுகின்றேன். செய்கை ஒன்று செய்து விட்டால் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் மன்னிப்புப்பெற முடியும். சிந்தனையிலே செய்யும் தவறான காரியத்துக்கு யாரிடம் மன்னிப்புப்பெறுவது? என்னிடமே, என் உள்ளத்திடமே, நான் மன்னிப்புக்கோரி, நானத்தால் குன்றி விடுகிறேன்.

தீய சிந்தனையானது ஆத்மாவை மாசுபடுத்துகிறது. ஆத்மநாசம் என்று இதனைக்குறிப்பது தவறு ஆகாது. ஒரு தடவை தீய சிந்தனை மனதிலே தோன்ற இடம் கொடுப்பது ஒரு தடவை தற்கொலை செய்துகொள்ள முயலுவதற்குச் சமம்!

தீய சிந்தனைகள் என் மனதில் இடம்பெறாமல் தவிர்க்க முயல்கின்றேன். என்னையும் மீறித் தோன்றுமாயின் என் மனதிலேயே அதற்கு மன்னிப்புப் பெற முயலுவேன். அழுகையால் என் உள்ளத்தை அலம்பிப்பரிசுத்தமாக்கலாம். நானத்தால் அதன் வேகத்தைச் சற்று மட்டுப் படுத்தலாம்.

உள்ளத்தோடு உறவு கொண்டு தியானம் மூலம் தீய சிந்தனைகள் என் மனதில் இடம் பெறாதவாறு தடை செய்ய முடியுமானால் நான்

[10ம் பக்கம் பார்க்க]

வர்த்தகத்தில் காலத்தை யொட்டி
விலைகளையும், தரத்தையும்,
மாற்றத்தான் வேண்டும்.

★ இல்லையேல் வளர்ச்சியில்லை ★

இன்றுள்ளபடி

பட்டுச்சேலைகள், டீட்டி குட்டிங், பிளானல்
ஷர்ட்டிங், சால்வைகளின் விலைகளை ஏராள
மாக குறைத்திருக்கிறோம்.

மில் ஜவுளிகள் காலக்கிரயப்படி மொத்த
வியாபாரத்திற்கு பேல்களும், சில்லரை வியா
பாரிகளுக்கும், சொந்த உபயோகத்திற்கும்
எங்குளிடம் இன்னம் எல்லாவித ஜவுளிகளும்
கிடைக்கும்.

★
நேரில் வந்து பார்க்கவும்.

ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் பாத்திரங்களும்
எங்களிடம் கிடைக்கும்.

P. R. நாராயணசாமி அய்யர்

ஜவுளி வியாபாரம்

பெரியகடை வீதி, : : திருச்சிராப்பள்ளி.

கிளை:— FANCY HALL,

சைனா பஜார், : : திருச்சிராப்பள்ளி.

ஊன்றிய கொள்கையும் ஒன்றே கணந்தோறும்
தோன்றும் கடமைகள் ஆற்றுவதல் நன்றே

கோட்டை 17] 30-11-52 [முற்றுகை 51

ஊழி க் கூ த் து !

ஊழன்று எழுந்த பேய்க் காற்றின் முன் மனிதப் படைப்பின் பெருமைகளும் மற்ற சாகஸங்களும் மண்ணைக் கவ்வின். திகந்தங்கள் சிதறிப்போகும் காட்சியைக் கண்கொண்டு பார்க்கவோ முடியும்!

அறிவுக்கும் உடல் திட்பத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட எதனையும் “இயற்கை”யென்று எளிதில் கூறிவிடலாம். ஆயினும் இயற்கையின் மகாசக்திக்குமுன் மனிதசக்தி எம்மாதிரும்! இந்த உண்மையை மறுபடியும் உணரச் செய்துவிட்டது, மண்டியெழுந்த சூறை.

நாகரிகங்கள், பண்பாடுகள் என்ற மானிடத்தின் வெற்றிகளைக் காலம் கவர்ந்துசென்ற சிதைந்த உருவங்களையே சரித்திரம் நமக்குக் கூறும். கண்முன் அனுபவிக்க நேர்ந்த ஊழிக்கூத்து மனிதனைத் திகிலடையவே செய்தது.

வெற்றிகள், மிகவும் அற்பமானவை. தீ, மண், காற்று, விசம்பு, நீர் இவற்றுடன் மனிதன் யுகாந்தரமாகப் பழகுகின்றான். அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் செய்கின்றான். அவற்றின் அனந்த லீலா விபூதிகளில் ஒரு சிலவற்றை அனுபவிக்கவும்கூட அவனால் முடிந்திருக்கிறது. இவற்றுலேயே அவன் இந்த சக்திகளை வென்றி கொண்டுவிட்டதாகக் கருதக்கூடாது. சிதைத்திருக்கும் அறிவெல்லாம் “இயற்கை”யின் சக்தியில் ஓரளவைப் புரிந்துகொண்டவரைக்குமே பயனுடையது.

மனிதனுடைய அறிவுணர்ச்சி அகந்தை என்ற நிலைக்கு மாறிக் திரியும்போதெல்லாம் அவனுக்கு அடக்கத்தையும் அன்பையும் கற்பிக்கவல்ல எழுச்சியை அவன் கண்டுபிடித்துவிட்டதாகக் கருதும் “இயற்கை” பெற்று எழுகிறதுபோலும்!

அமைதியான சூழ்நிலையில் மக்கள் பல்வேறு ஏற்றத் தாழ்வுகளில் மூழ்கிக் கிடக்கலாம். அவற்றை நிலையானதென்று மயங்கலாம், அல்லது நிலையாக்கிக்கொள்ளப்பாடுபடலாம். பேரழிவு போன்ற சூறை மோதும் போது அனைத்துயிரிலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஒத்தியல் தன்மையொன்றே வெளிப்படுகின்றது.

வானிலை ஆராய்ச்சி புயல் வருகையைக் கூறலாம், அதனைத் தடுக்க இயலுமோ! சிறிய காற்றுக்குத் தடுப்புப் போடலாம். சூறைக்குமுன் கற்கோட்டைகள் நிற்குமோ! காவிரிக்கு அணை கட்டலாம், கடல் பொங்கியெழுந்தால் கலங்கத்தானேவேண்டும் மனித சக்திக்குமேல் மாபெரும் சக்தியொன்று இருக்கிறது என்பதைப் புதிதாக உணரவேண்டியதில்லை. மனித சக்தி வரம்புக்குட்பட்ட ஒன்று; அது அடக்கத்துடனும் அன்புடனும் இயங்கவேண்டும் என்பதை மற்றதுவிடும் போதெல்லாம் அதை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள இது போன்ற பேரதிர்ச்சிகள் நமக்குத் துணைசெய்வன.

குறிப்பு:

புயலின் காரணமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் இந்த இதழ் எட்டே பக்கங்களுடன் ஒருநாள் தயங்கி வெளிவருகிறது. தொடர்கதை “காகிதரோஜா” அடுத்த வாரம் தொடரும்.

—ஆசிரியர்.

திருச்சி ஜில்லாவில் காங்கிரஸ் தேர்தல்

கோயங்காவும், டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியும்
திருச்சி ஜில்லா பிரதிநிதிகளாம்

பஞ்சப்பட்டி, தொட்டியம், ஊறியாத இவர்கள்
போட்டியின்றி தேர்வுபெற்ற ரகசியம்

திருச்சி ஜில்லாவின் காங்கிரஸ் தேர்தல் பெரும் புதிராயிருக்கிறது. உண்மை ஊழியர்கள் கண்ணீரல்ல—ரத்தம் சிந்தி அநீதிக்கு அஞ்ஞாத வாசஞ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காலஞ் சென்ற மகாத்மாஜி அவர்கள் கூறியதுபோல் கோஷ்டி மனப்பான்மை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை இன்றும் குட்டிச்சுவராக்குகிறது. அக்ரமம், அநீதி ஓய்ந்த பாடிவலை—!

உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் சென்ற வாரத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் தேர்தல் நிகழ்ச்சிகள் ஜில்லா விலுள்ள உண்மை ஊழியர்கள் உள்ளத்தில் பெரும் வேதனை அளித்து வருகிறது.

தொட்டியம்—பஞ்சப்பட்டி என்ற ஊர் பெயரை காதலும் கேட்டறியாத கோயங்காவும், டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியும், போட்டியின்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். மற்றும் நமது ஜில்லா விற்கு சம்பந்தமற்ற வெங்கட்ராமன், ராஜகோபாலன், மாரிசாமி போன்றாரும் இதே போல் போட்டியின்றி தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருப்பதுடன் நண்பர் திரு. அருணாசலத்தின் கோஷ்டியினரான மாசிக்கோனார், ஜெகநாதன், பரிமணம், சபாபதி முதலியவர்களும் காங்கிரஸ் பிரதி

நிதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

சட்டப்படி விளம்பரப் படுத்தப்படாமல் நடைபெற்றுள்ள இத்தேர்தல் காங்கிரஸ் விதிகளுக்கும் நீதி நேர்மைக்கும் முற்றும் புறம்பானதாகும். வேறு ஜில்லா நபர் ஒருவர் நமது ஜில்லாவின் தேர்தல் அதிகாரியாக நியமிக்கப்படவில்லை. நம் ஜில்லா—அதிலும் அருணாசலத்தின் கோஷ்டியினரில் ஒருவராக கருதப்படும் லாலாபேட்டை முனிசாமி என்பவர் இத்தேர்தல்களுக்கு தலைமை தாங்கி நிற்கிறார். விரிக்கில் பெருகும். காங்கிரஸ் எதிரிகளை நினைந்து மேலும் சில விபரங்களை கூறமுடியாதிருக்கிறோம். சமயம்வரின் விபரமும் வரும். காங்கிரஸ் தலைமை பீடம் இத்தேர்தலை ரத்து செய்து மறு தேர்தல் நடைபெறும்படி கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் அபிமானிகளும் பொதுமக்களும் இதற்கு போதிய ஆதரவு தர வேண்டுகிறோம். ராஜாஜி—காமராஜ் கோஷ்டி மனப்பான்மைகள் அழிவதற்கு பதில் அந்தாங்கத்தில் வேருன்றுவதை ஆரம்பத்திலேயே கிள்ளிஎறிய வேண்டும். (திருச்சி ஆரு.ஒ.ஆரு. ஆறுமுகம் பிள்ளை கைச்சாத்திட்டு பிரசாரம் செய்துள்ள வெளியீட்டிலிருந்து)

இந்திய பாஸ்போர்ட்

புத்தகம்

பாக்கிஸ்தான் பிரஜைகள் இந்தியாவுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கும், இந்தியாவில் தங்குவதற்கும் உள்ள கட்டுப்பாடுகள், இந்திய பிரஜைகள் பாக்கிஸ்தானுக்கும் விஜயம் செய்வதற்குள்ள வசதிகள் ஆகியவை சம்பந்தமான எல்லாதகவல்களும் அடங்கிய இந்திய பிரயாண அனுமதிச்சீட்டு வீஸா வழங்கும் ஏற்பாடு பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய புத்தக மொன்றை இந்திய சர்க்கார் இப்பொழுது வெளியிட

டிருக்கின்றனர்.

இந்தப் புத்தகத்தில், இந்திய சர்க்கார் அங்கீகரித்துள்ள பிரயாண மார்க்கங்களின் ஜாபிதாவும், திருத்தப்பட்ட பாக்கிஸ்தான் பிரயாண அனுமதிச்சீட்டு—வீஸா திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களும், பாக்கிஸ்தான் சர்க்கார் அறிவித்துள்ள பரிசோதனை ஸ்தலங்களின் ஜாபிதாவும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பிரயாணிகள் எல்லோரும் வாங்குவதற்கு வசதியாக, இந்தப் புத்தகத்திற்கு மிகவும் குறைந்த விலையிடப்பட்டிருக்கிறது.

அருள்நெறித் தொண்டு

மன்னார்குடி நவ 17

இவ்வூரில் அருள் நெறித் திருக்கூட்டத் தொடக்கவிழா நேற்றுமாலை மிகச்சிறப்பாக இளங்கோ மன்றத்தினர் நேஷனல் ஹைஸ்கூலில் நடத்தினர். இத்தொடக்க விழாவுக்கு தமிழ்நாடு அருள்நெறித்திருக்கூட்டத் தலைவர் திருப்பெருந்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிக சுவாமிகள் தலைமை வகித்தார்.

இராஜகோபால சுவாமி ஆலயத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான பெரு மக்கள் திருவாசகம் ஒதிக்கொண்டு தலைவரை ஊர்வலமாகக் கூட்டம் நடைபெறும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

இளங்கோ மன்ற அமைச்சர் திரு. ஞானசிகாமணி பிள்ளை கூட்டத்தினரையும் தலைவரையும் வரவேற்றார்.

தலைவர் பேசுகையில் “உலகத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலே மக்கள் நாகரீகமற்றவர்களாக வாழ்ந்தபொழுது தமிழன் அன்பு பொருந்திய அறந்தழவிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தான். மசிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது இந்தச் செய்தியை கேட்கின்ற பொழுது. ஆனால் இன்றைய

நிலையை எண்ணிப் பார்ப்போமானால் வருந்தத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது. இளங்கோவடிகள் ஆக்கித் தந்த ஒப்பற்ற காப்பியத்தை நினைத்துப்பார்த்தால் துறவியாக இருந்தாலும் உடலிலே தமிழ் இரத்தம் ஓடுவதால் முத்தமிழைமறக்கமுடியவில்லை. பண்பாட்டை நாகரீகத்தை மறக்கமுடியவில்லை. அப்படி அதனைத் தமிழர்கள் மறந்ததால்தான் சென்னை செந்தமிழ்நாட்டைச் சேராது என்ற நிலை வந்துவிட்டது. சாதாரண உணர்ச்சியில் ஊறித் திளைத்து அடிமை வாழ்வு வாழ்கின்றமையால் தான் இந்நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் வாழ்கின்ற நாம் புகழ்படைத்த நமது மன்னர்களைப் பாராட்டி னோமில்லை. ஆனால் அவர்களால் கட்டப்பெற்ற ஆலயங்களை இடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோம். கடவுள் நெறியைத் தமிழகம் மறக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அதனால் வளம் குறைந்துவிட்டது. இமயத்தில் விற்கொடி பொறித்த இமயவரம்பன் கடவுள் நெறியை மறக்கவில்லை. சோழன் கண்ணுதற் பெருமானை மறந்தானில்லை. பெரும் ஆலயங்கள் கட்டினார்கள். வீரத்திலும், வெற்றியிலும் மிகவலி

ஓடும் ரயிலில் நெடுந்தொலை பிரயாணம் செய்யும் போது நல்ல உச்சி வேளையில் உயர்தரமான பானங்களை வழங்க எங்கள் தொண்டர்கள் உங்களுடனேயே ரயிலில் பிரயாணம் செய்கிறார்கள் அவர்களைக் கூப்பிடுங்கள்.

வின்ஸென்ட்

வுள்ளது கடவுள் நெறி என்று எண்ணினர். அதனால் சிறப்பாக வாழ்ந்தார்கள். நாம் மறந்தோம். எனவே நம் முடைய வாழ்க்கையிலும் வளம் மறைந்தது. நாம் சிறப்புடன் வாழவேண்டுமானால் கடவுள் நெறியைப்போற்றி அன்புபொருந்திய நெறியிலே வாழ்க்கை வாழவேண்டும்”

மாயவரம் நவ. 15

“மாணவர்களாகிய நீங்கள் நல்ல இலட்சியத்தோடு ஆக்கப் பெற்றிருக்கின்ற இலக்கியங்களைப் படித்த இலட்சிய புருடர்களாக வாழவேண்டும். நீங்கள் படிக்கின்றபடிப்பும் எண்ணுகிற எண்ணமும், சிந்தையும் தான் உங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கை. அதுதான் வரும் கால தமிழகத்தை உருவாக்க இருக்கிறது.”

“தமிழிலே இலக்கியத்துக்குக் குறைவில்லை. அருமையான முறையில் நல்லனவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்ற இலக்கியங்கள் தமிழிலே மிகுதியாக உண்டு. உங்கள் நேரத்தைப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே செலுத்தி தமிழகம் வாழ, தமிழ் இனம் வாழ, தமிழ் நாகரீகம் வாழ நீங்கள் உங்களாலான தொண்டுகளைச் செய்யவேண்டும். நீங்கள் ஒரு குறிக்கோளை உங்களுடைய வாழ்க்கையில் கொள்ளவேண்டும். “குறிக்கோள் இல்லாத மனிதன் அரை மனிதன்” என்று ஒரு பேராசிரியர் சொன்னார். அவன் உடல் அளவிலே மனிதனாக காட்சியளிக்கலாம். அவன் உள்ளத்திலே இலட்சியம் இல்லையானால் அவன் மனிதனாக மாட்டான். ஆனால் நாட்டுக்கு எவ்வித நன்மையும் இல்லை. எனவே நீங்கள் ஒரு லட்சியத்தைக்கொள்ள வேண்டும். இலட்சியப் பாதையில் இடர்ப்பாடுகள் அதிகமாக வரும். அவற்றை எதிர்த்துச்செல்ல உறுதிவேண்டும். அன்பு வேண்டும், நம்பிக்கைவேண்டும். இவைகள் இருந்தால் தான் உங்களுடைய இலட்சியம் வெற்றிபெறும். எனவே இளமை முதற்கொண்டே நீங்கள் இவைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.”

(நகராண்மை

உயர்நிலைப்பள்ளியில்)

கருர் டி. மு. கோர்ட்டு
OS 84/52

காளியண்ண கண்டர்

—வாதி.

ராமசாமி கவண்டர்

—பிரதிவாதி

ஷே. நீல் வாதி குத்தகை துறைக்காப்புகள் கிரயம் ரூ. 279-0-0 க்கு பிரதிவாதி பேரில் தாவா செய்து 22-12-52 உவாய்தா போடப்பட்டிருக்கிறது. ஷே. வாய்தாவில் ஷே. கோர்ட்டில் ஆஜராகி எதிர்வாதத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது. தவறினால் எக்ஸ்பார்ட்டி தீர்ப்பு பெறப்படும் என்பதை அறியவும்.

U. R. Krishnamoorthy
Karur }
28-11-52 } Pleader

கருர் டி. மு. கோர்ட்டு
O. S. 354/52

M. சுப்பிரமணிய கெவுடு

—வாதி.

P. கணபதியா பிள்ளை 1.

P. சதாசிவம் பிள்ளை 2.

—பிரதிவாதிகள்.

ஷே. பிரதிவாதிகளுக்கு தெரிவிப்பதாவது:- நீங்கள் வாதிக்கு எழுதிக்கொடுத்திருக்கின்ற சொத்து ஜாமீன் பத்திரத்தின் பேரிலும் Personal ஆகவும் ரூ. 600. வசூலாகவேணுமென்று தாவாச் செய்து 6-12-52 உவாய்தா ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்று தாங்கள் ஆஜராகாவிட்டால் எக்ஸ்பார்ட்டியாக தீர்ப்பு செய்யப்படும் என்று அறியவும்.

R. அரிஹரய்யர்,
வாதியின் அட்வகேட்.

ஈரல் குலை நோய் வருவதென்?

பெற்றோர், குழந்தைகளிடமுள்ள வாஞ்சையினாலே அல்லது மற்றைய காரணங்களினாலே கண்ட வேளைகளில் விதவிதமான தின்பண்டங்கள் கொடுப்பதினாலும்; குழந்தையின் மிகச்சிறு பருவத்திலேயே தாய்ப்பாலை நிறுத்தி மற்றைய ஆகாரங்கள் கொடுப்பதினாலும்; குழந்தை தாய்ப்பாலை பருகும் பருவத்தில் தாயார் தான் உட்கொள்ளும் ஆகார விஷயங்களில் அஜாக்ரதையாக இருப்பதினாலும்; குழந்தையின் சிறுவயதில் உடல் நிலை மாறுதல் ஏற்படும் பொழுது சரிவர வைத்திய சிகிச்சை செய்யாமல் இருப்பதினாலும்; அல்லது இன்னும் பல காரணங்களினாலும்; குழந்தைகளுக்கு, ஈரல் குலை நோய் வரலாம்.

ஆயுர்வேத வைத்திய பரம்பரைபைச் சேர்ந்தவரும், விஜயநகர சமந்தான வைத்திய பரம்பரைபைச் சேர்ந்தவருமான, ஸ்ரீ பிள்ளா நாசீம்ம பாத்ருடு, அனைக ஆண்டிகள் ஆராய்ச்சி செய்து, கண்டுபிடித்த, அசல் விஜயநகர மருந்தான ‘பாத்ருடுவின்’ “பாலசஞ்சீவினி” (Regd) ஈரல் குலை நோய், ஆரம்ப நிலையில் இருப்பினும், முற்றின நிலையில் இருப்பினும் குணமளிக்கும்.

உங்கள் குழந்தையின் உடல்நிலையில் எந்த வித மாறுதல் இருந்தாலும், குழந்தையின் தற்சமய உடல் நிலையைக் குறித்து, இரண்டாண்டாம்புடன் மதராஸ் ஆபீஸுக்கு அலுப்பி சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்க.

Dr. பிள்ளா பாய்யயா பாத்ருடு & பிரதர்
19, தெற்கு மாடவீதி, மைலாப்பூர், சென்னை-4. ‘போன்’ 85254
பிராஞ்சு: 7, சரங்கபாணி கோவில் கீழ் வீதி, கும்பகோணம்.
திருச்சியில் கிடைக்குமிடங்கள்:

1. தி விஜயகர் மெடிகல் ஹாஸ், பெரிய கடைத்தேடு.
2. மாருதி மெடிகல் கிடோர்ஸ் 4, தோடி கடைவீதி, தெய்யங்குளம்

சிறுவர் பகுதி

இரு நண்பர்கள்

“ரவி”

மாமனும், மோகனும் பொன்னம்பலம் பள்ளியில் படிக்கும் இரு மாணவர்கள். இருவரும் ஆரவது வகுப்பு படித்து வந்தனர். நாமன் நன்றாக படிக்கக் கூடிய பையன். மோகனும் அப்படித்தான். இவர்கள் இருவருமே இணைபிரியா நண்பர்கள். எங்கு ராமன் இருக்கிறானோ அங்குதான் மோகனும் இருப்பான். மோகன் இருக்குமிடத்தில் ராமனும் இருப்பார்கள். இவர்களுடைய நட்பைப் பற்றி ஆசிரியர்கள் புகழ்ந்தனர். சில பொருமைப் பையன்கள் இவர்களைப் பிரிக்க எவ்வளவோ தந்திரவழிகளை எல்லாம் பின்பற்றினர். ஆனால் பலன், ராமன், மோகன் நட்பு அதிகரித்ததே ஒழிய குறையவேயில்லை.

ராமனுடைய வீடும், மோகனுடைய வீடும் அடுத்து அடுத்து இருந்ததினால், இருவரும் ஒன்றாகவே பள்ளிக்குச் செல்வர். ஒன்றாகவேதிரும்புவர் இவர்களைக் காணும் பொதுமக்கள் இவர்தான் ராம லக்ஷ்மணரோ என்று அதிசயித்தனர்.

ஒருநாள் மாலை வேளை ராமனும் மோகனும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தனர். இருவரும் சந்தோஷத்துடன் பேசி விளையாடிக் கொண்டே வந்தனர்.

‘டேய் மோஹன்! இதோபாருடா. நாளைக்கு லீவு இருக்கிறது, நாளைக்கு எங்கே போவோம்’

‘நாளைக்கு எங்கேயும் போக வேண்டாம். சும்மா நம்ம ஊரையே சுத்தி வருவோம்.’

‘டேய்...டேய்... அதோ பாருடா, அது என்னது? அதை இங்கே எடுடா’

‘ராமா இதோ பார்த்தாயா அருமையான விசில். இது எனக்குத் தரண்தம்.’

‘மோகா, நான்தானே அதைப் பார்த்துச் சொன்னேன். அந்த விசில் எனக்குத்தரண்டா சொந்தம்’

‘ஊஹும் எனக்குத்தான்’

‘டேய் மரியாதையா கொடுத்த விடு’

‘நான் கொடுக்கவே மாட்டேன் நான்தானே ஓடிப்போய் எடுத்த வன். அதனாலே எனக்குத்தான் சொந்தம்.’

‘நியாயமா சொல்றேன் நான் சொல்லாட்டி நீ எடுத்திருப்பாயா? நியாயமா சொல்லுடா.... எனக்கு தானே சொந்தம்’

‘ஊஹும் முடியவே முடியாது. விசில் எனக்கு தரண்டா சொந்தம்’

இருவருக்கும் சண்டை முற்றியதே ஒழிய குறையவேயில்லை. இருவரும் தனக்குத் தான் என்ற கூறவே சண்டை குறைவதாகவே தெரியவில்லை.

கடைசியில் ராமன் மோகனிடமிருந்து விசிலை பிடுங்கிக்கொண்டான். மோஹன் சிறுவனாக இருந்ததால் அவனால் ஒன்றுமே செய்யமுடியவில்லை. மோகனுக்கு அழுகைதான் பொத்துக்கொண்டு வந்ததே ஒழிய சமாதானம் அடையவேயில்லை அவனது மனம். உடனே வெடுக்கென்று ராமனுடைய பையிலிருந்து பேனாவைப் பிடுங்கி ‘பதிலுக்கு இந்தப்பேனாவை தரவேமாட்டேன்’ என்று கூறிவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தான். ஆனால் ராமனா விடுபவன்?...ராமனும் ஓடினான்.

ராமன் மோகனை நெருங்கி விட்டான். இதை அறிந்த மோகன் பேனாவை பையில் போட்டுக் கொண்டான். ராமன் மோகனை பிடித்தவுடன் முதுகில் ஒரு அறை கொடுத்தான். அடியை வசங்கிய மோகனின் மூகம் மாறியது. அவனுடைய கோபம் உச்சியை அடைந்தது. உடனே பேனாவை தூக்கி தரையில் எறிந்துவிட்டான். விசிய வேகத்தில் மை எல்லாம் கீழே கொட்டி விட்டது. தவிர பேனாவின் மூடியை எடுத்துவிட்டு விசியதால், பேனாவின் ரிப்பு கல்லில் பட்டு ஓடிந்து விட்டது. ராமன் பேனாவை எடுத்தான். தன் பையில் வைத்துக்கொண்டான். விசியையும் கொடுக்கவில்லை. மோகனுடன் பேசாமல் தன்பாட்டுக்கு கிளம்பி விட்டான். மோகனும் ராமனுடன் பேசாமல் வேறுபக்கமாக திரும்பி நடந்தான். அன்றிலிருந்து இருவரும் சண்டைக்காரர்கள் இருவரும் பேசவேமாட்டார்கள்.

நாட்கள் கழிந்து கொண்டிருந்தன. வாரங்கள் மாதமாயின மாதங்கள் வருடங்கள் ஆயின. பல வருஷங்களும் ஓடி விட்டது.

இன்னும் ராமனும் மோகனும் சண்டைக்காரர்தான். இருவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் பேச மாட்டார்கள். அவர்களது மனதில் இன்னும் விரோத மனப்பான்மை குடிக்கொண்டிருந்தது.

பத்து வருஷங்கள் மறைந்து விட்டன!

மோகனுக்கு வயது இருபத்தைந்து ஆகிவிட்டது. அவன் படிப்பை எல்லாம் முடித்துவிட்டு ரயில்வேயில் வேலை பார்த்து வருகிறான். அவன் ஒரு டிக்கட் பரிசோதகராக வேலை பார்த்து வந்தான். அவனுக்கு திருநெல்வேலியிலிருந்து செங்கோட்டைவரைக்கும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

ஒருநாள் மோகன் ஒவ்வொரு பெட்டியாக பரிசீலனை செய்து கொண்டிருந்தான். ரயில் ஓடிக் கொண்டேயிருந்தது. பரிசீலனை செய்து முடித்துவிட்டு வெளியே தவருகில்வந்து நின்றான். அதற்குள் அம்பா சமுத்திரம் ஸ்டேஷன் வந்துவிடவே மோகன்கீழேயிறங்கினான்.

அம்பா சமுத்திரத்தை விட்டுக் கிளம்புவதற்காக காட்டு கொடியை காட்டிவிட்டார்.

ரயிலும் ‘ஊய்’ என்று கத்தி விட்டது.

அந்த சமயத்தில் ஒரு ஆள் வேர்க்க, வேர்க்க விறு விறு என்று ஸ்டேஷனுக்குள் ஓடிவந்தான். ஓடிவந்தவர் ‘சார்’ டிக்கட் எடுக்க நேரம் இல்லை தயவுசெய்து தென்காசிவரைக்கும் போக வேண்டும் இந்தாருங்கள் ரூபாய்’ என்று கூறிவிட்டு டிக்கட் பரிசோதகரை நிர்த்து பார்த்தான்.

‘டேய் மோகனா நீ, என்னைத் தெரியவில்லையா?’ என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டார் ஓடிவந்தவர்.

‘ராமனில்லே நீ, சரி ஓடிவரடா, வண்டியிலேறிக்கோ’ என்று கூறிவிட்டு வண்டியிலேறி ஓர் மோகன். அவரைப்பின் தொடர்ந்தே ராமனும் வண்டியிலேறிவிட்டார்.

அவசன் ஏறின வண்டியில் கூட்டம் அதிகமில்லாததால் அதிசிக்கிரம்தன் பரிசீலனையை முடித்துக்கொண்டு வந்து ராமன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்.

‘மோகன், நான் செய்த தப்பினால் எவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டது பார்த்தாயா? நான் அன்று சமாதானமாக போயிருந்தால் நமக்குள் சண்டை வரமா. என்மீதுதான் குற்றம் அதை மன்னிப்பாயா மோகன். உன்னைப்பார்த்து உன்னிடம் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டுமென்று எத்தனை நாளாக எண்ணியிருந்தேன் தெரியுமா?’

‘மன்னிப்பா நீயல்லா என்னை மன்னிக்கவேண்டும். நான் அன்று உன்பேனாவை தூக்கி எறியாவிட்டால் சண்டை வந்திருக்குமா? நாமும் பிரிந்திருப்போமா? குற்றம் எல்லாம் என்னுடையதுதான் அதை மன்னிப்பாயா?’

‘இருவருமே மன்னிக்க வேண்டாம். நாம் முன்னால் செய்ததை

டோங்கரேயின் பாலாம்பூதம்

குழந்தைகளுக்கு பிரசித்திபெற்ற டானிக்

மறந்து இனிமேலாவது ஒற்றுமையாக இருப்போம் என்று கூறி முடித்தார் ராமன்

சிந்தனை திரையிலே

[3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

உயர்ந்துவிடுவேன். நான் நம்புவதைச் செய்வதே எனது லட்சியம்.

அமுதம் தோன்றியது

திருப்பாற் கடலிலே அமிர்தம் கடைந்த நிகழ்ச்சியை நான் படிக்கும் போதெல்லாம் இதில் பொருந்திருக்கும் தத்துவம் என்ன வென்பதைப் பற்றி நான் சிந்திப்பதுண்டு. காரண காரியமின்றி எதுவும் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை, கண்டு தெளிவதில் தான் வழி தெரியாமல் தியங்குகின்றோம் என்ற எண்ணம் தோன்றி என் ஆவலை வளர்த்து அதனிலே ஒரு பற்றுக் கொள்ளும்படி செய்து விட்டது

நமது உள்ளம் ஒரு கடலைப் போன்றது. அதனிலே சுழலும் அலையும் உண்டு. புயலும் அமைதியும் உண்டு. மலையும் மடுவும் உண்டு. வென்னீர் சுனையும், குளிர்ப்புகர் பனி உறையும் தன்மையுடைய பரகமும் உண்டு. இதைத் திருப்பாற்கடல் என்று கொள்வதற்கு நீதமுண்டு. இதனை அன்பு என்னும் மந்திரகிரி மத்தாக வைத்து அனுபவமாகிய வாசகியை கயிறாக வைத்து நல்ல குணம் தீயகுணம் என்ற தேவாசுரர்களையும் போது அமுதமே கிடைக்கும். அறிவாகிய மோகினி தோன்றி நல்ல குணம் என்ற தேவர்களுக்கு அமுதம் வழங்கும். என்பதையும். ஞானம் பெற்றவர்கள் என்றும் அமரர்களாக இருப்பார்கள். நல்ல பண்புகளைவிட தீய பண்புகளுக்கு வலிமை அதிகமிருப்பினும் அது என்றும் நிலைத்திருப்பதில்லை என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

பட்டு, நால் & மில் ஜவுளிகளுக்கு
M.N. நாகேந்திரம் சன்ஸ்
மலைவாசல், :: திருச்சிராப்பள்ளி.

[2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

திருடன் எங்கே?

பொறுக்கமுடியவில்லை. அத்துடன்; “வீட்டின் சொந்தக்காரர் இல்லாதிருக்கும்போது திருட்டு நடந்திருக்கிறது; இதை அசட்டை செய்யாமல் உடனே போலீசுக்குத் தெரிவிப்பது உன் கடமை” என்று, குழப்பமடைந்த என் உள்ளத்தின் ஒரு மூலையிலிருந்து ஒரு குரல் வந்தது!

உடனே தெருக்கோடியில் உள்ள ராணுவ நிலையத்திற்கு ஓடினேன். அவர்களின் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு எங்கள் பிரிவைச் சேர்ந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனை டெலிபோனில் கூப்பிட்டேன். அங்கிருந்து பதில் குரல் வந்தது. திருட்டினால் உண்டான குழப்பமும்—ஓடிவந்த ‘படபட’ப் பும் இன்னும் தணியவில்லை. உடல் பதைக்க—நாகுழை—மூச்சுத் திணற பேச முடியாமல்; “இந்திராணிபுரம். மனமோகினி ரோட்; 25ம் நெம்பர் வீட்டில் திருட்டு; உடனே வாருங்கள்” என்று உளறிக்கொட்டினேன்.

“சரி!...” என்ற பதில் வந்தது! மறுபடியும் வீட்டை கோக்கி ஓடினேன். வீட்டு வாசலில் ஒரு ‘போலீஸ் வான்’ நின்றிருந்தது. ஏழெட்டு போலீஸ்காரர்கள் வீட்டைச் சோதனை செய்துகொண்டிருந்தனர். அண்டைவீட்டைச் சேர்ந்த ஓரிருவரும் அங்கிருந்தனர். மற்றவர்கள்; “நமக்கு என் விண் வம்பு?” என்ற எண்ணத்துடன் முன்னமே தங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டனர்.

“வீட்டின் சொந்தக்காரர் யார்? ‘போனி’ல் கூப்பிட்டவர் யார்?” என்று போலீசார் அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டனர். அதேசமயம் நானும் உள்ளே நுழையவே; “இதோ.... இவர்தான்” என்று, என்னைச் சுட்டிக் காட்டினர். “ஆம்... நான்தான்...” என்றேன் நானும்.

“நீங்கள் யார்?... வீட்டுக்காரருக்கு நீங்கள் என்ன உறவு? அவர் வெளியூர் சென்று எத்தனை நாளாயிற்று? எப்பொழுது திரும்பி வருவதாகச் சொல்லிப்போனார்? நீங்கள் எந்த எந்த சமயங்களில்

இங்கு இருப்பீர்கள்? உங்களுக்கு யார் பேரிலாவது சந்தேகம் உண்டா? வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு இங்கு யாராவது விரோதிகள் உண்டா? திருடன் எப்போதுவந்திருக்கலாமென்று நினைக்கிறீர்கள்? திருடனை நீங்கள் பார்க்கவில்லையே? நீங்கள் வீட்டைவிட்டுப் போகும் ஒவ்வொரு முறையும் எல்லா கதவுகளையும் நன்றாகத் தாளிட்டுப் பூட்டிக்கொண்டதானே போவது வழக்கம்!..... இப்போது கடைசி முறையும் அதுபோலவே எல்லாக் கதவுகளையும் தாழ்ப்பாள்போட்டுப் பூட்டியதாக நினைவிருக்கிறதா? வீட்டில் என்னென்ன சாமான்கள் களவு போயிருக்கின்றன? என் பதை உங்களால் சொல்லமுடியுமா?... இப்படி அடிக்கடிக்காசு என்னைக் கேள்விகள் கேட்டனர். ஒன்றுக்கும் தயக்கமில்லாத விடையிறுத்தேன்! பிறகு, தங்கள் சோதனையைத் தொடர்ந்தனர்

ஒருவர் கதவுகளையும் தாழ்ப்பாளையும் பார்த்தார். இன்னொருவர், சுவரைத் தடவிப் பார்த்தார். இன்னொருவர், கீழே குனிந்து ‘டார்ச் லைட்டை’ அடித்துக் கொண்டு; கால்பதிர்த சுவடு ஏதாவது தெரிகிறதா? என்று பார்த்தார். பின்னுமொருவர்; தலையை மேலே உயர்த்தி கூரை உச்சியில் எதையோ தேடினார்! இதற்கிடையில் ஒருவர்; கீழே கிடந்த இரும்புக் கரண்டியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு; “கண்டுபிடித்துவிட்டேன்” என்று, துள்ளிக் குதித்தார்.

இதையெல்லாம் பார்த்த எனக்கு குழப்பம் அதிகமாகிவிட்டது. அவர்களுடைய உற்சாக வெறியில்; “என்னையே திருடன் என்று, பிடித்து விடுவார்களோ என்று கவலையாக இருந்தது. குழப்பிய மனதுடன் செயலற்ற நின்றிருந்தேன்.

புதிதாக ஒன்றையும் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை—அவர்களுக்கு தங்களுடைய திறமையின்மையை—அல்லது, தோல்வியைக் காட்டிக்கொள்ளாமல்; “வெகு துணிகரமான திருட்டு; சரமர்த்

தியமான செயல் உளவறிவந்தவன் முன்னேற்பாடுடன் நடத்தியிருக்க வேண்டும்” என்று பிரமாதமாக விமரிசனம் செய்தனர்.

முடிவில், ஒரு இரும்புக் கரண்டி, கண்ணாடி, வாழமட்டை சீவும் கத்தி இவைகளைத் துப்பு துலக்கும் உபகரணங்களாக மதித்து எடுத்துக்கொண்டு, என்னை ஜாக்கிரதையாக இருக்கச் சொல்லி எச்சரித்துவிட்டு விடை பெற்றுச் சென்றனர். வீட்டின் சொந்தக்காரருக்கு உடனே தகவல் தெரிவித்து புறப்பட்டுவரும் படி தந்திகொடுக்கச் சொன்னார்கள்.

அவருக்கு தந்தி கொடுத்து விட்டு, எல்லாக் கதவுகளையும் புதுத்தாழ்ப்பாள் போட்டுப் பந்தோபஸ்து வேலைகளைச் செய்தேன். தந்தி கிடைத்து வரவில்லை; ஒரு தகவலும் தெரியவில்லை... போலீசிலிருந்து என்னை ஒருமாத ‘எப்போது தாக்கீது வருமோ’ என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

எண்ணியபடியே ஒரு நாள் ‘போலீஸ் வான்’ என்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தது. திருடனைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாகவும், களவுபோன பொருள்கள் அகப்பட்டு விட்டதாயும்—நான்வந்து பார்த்து விபரம் சொல்லவேண்டுமென்றும் அழைத்தார். விதியை நொந்து கொண்டு புறப்பட்டுச்சென்றேன். தெருவில் செல்லுவோர் விஷயம் தெரியாமல் என்னை ஒருமாதிரி யாகப்பார்த்தனர்.

கட்டுமஸ்தான தேசமுள்ள ஒரு வன் உருட்டி விழித்துக்கொண்டு நின்றிருந்தான். முறுக்கிவிட்ட—கூரான அவன் மீசை என்னைக்குத்தவரும் கத்திபோல் பயங்கரமாகத்தோற்றமளித்தது. எதிரில் மேஜையின்மேல் சில பட்டுத் துணிகளும்—ஓரிரு தங்க நகைகளும்—சில வெள்ளிப் பாதிரங்களும் இருந்தன. போலீஸ் அதிகாரி அவற்றைக் காட்டி; உங்கள் நண்பருடைய வீட்டில் களவுபோனபொருள்கள் இதில் ஏதாவது இருக்கின்றனவா என்று, கேட்டார்.

எனக்கு, அந்த மனிதனைப் பார்த்த பிறகு கண்ணைத்திறக்கவே பயமாக இருந்தது. எப்படியாவது வெளியில் சென்று விட்டால் போதுமென்றிருந்தது. அந்தப் பொருள்களில் எதுவும் நண்பருடையதாகத்தெரியவில்லை எனக்கு. “நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியவில்லை; நண்பரைக் கேட்டால் தான் தெரியும்” என்று; நிதானமாக ஒன்றிலும் படாமல் சொன்னேன்.

“மறுபடி தந்தி கொடுத்து உடனேவரவழியுங்கள்... உங்களால் எங்கள் வேலை கெட்டுப்போகிறது” என்று, சிறிது கடுப்புடன் சொன்னார்—போலீஸ் அதிகாரி.

நண்பருக்கு மறுபடி தந்தி கொடுத்தேன். ஒருவாரத்திற்குள் இரண்டுவிதமான தந்திகளைக் கண்டுபிடித்தென்கொண்டு ஓடிவந்தார்.

மைத்ன்
நைஸ்
புகையிலை

N 96

HYDEEN
KUMBAKONREGD.
E.S. மைத்ன் & CO
குமபகோணம்

நண்பர். முதலில் வீட்டினுள்ளு நுழைந்து எணியைச்சாத்தி ‘மச்சு’ப் பூட்டைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு ‘அப்பாடா’ என்ற நிம்மதியான பெருமூச்சுவிட்டார்.

“...என்ன?” என்றேன், நான்.

“ஒன்றுமில்லை!.... இதில்தான் வருஷத்து நெல்பூராவும் வைத்திருக்கிறேன். பட்டுத் துணிகள்; நகைகள்; வெள்ளிப்பாதிரங்கள் இவைகளில், கையோடு எடுத்துச் சென்றது போக அதிகமாக இருந்தவைகளை வேறொரு பெட்டியில் போட்டுப் பூட்டி சொந்தக்காரர் வீட்டில் வைத்து விட்டேன். போகும்போது இதை நான் உங்களிடம் சொல்லவில்லை. திருடனுக்கு இங்கு ஒன்றும் அகப்படாது என்கவலை எல்லாம் ‘நெல்லைப் பற்றியதுதான், அதுவும் பத்திரமாக இருக்கிறது....’ என்றார்! எனக்கும் கவலை நீங்கி நிம்மதியான பெருமூச்சு வெளிவந்தது.

இருவரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றோம். போலீஸ் அதிகாரி என் நண்பரை ஆவலுடன் வரவேற்று, அந்தப்பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டினார். நண்பர், அவற்றைப் பார்க்கலாமே; “என் பொருள்கள் ஒன்றும் களவு போகவில்லை; எல்லாம் பத்திரமாக இருக்கிறது; திருடன்துழைந்ததுதான் கண்டபலன்; பாவம்... ஏமாந்து போனான்... என்று, சென்றார்.

பழுக்கச் சாய்ச்சிய இரும்பு போல் பிரகாசமாக விளங்கிய போலீஸ் அதிகாரியின் முகம் இதைக் கேட்டதும் கருமேகம் படர்ந்த வானம் போல் இருண்டு விட்டது. ஒன்றும் பேசாமல் தலை குனிந்த வண்ணமிருந்தார். நான்கள் வழக்கை வரபஸ் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிவிட்டோம்!

ஆனால், இரும்புக் கரண்டியும், கண்ணாடியும், வாழை மட்டை சீவும் கத்தியும் திருடனைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக இன்னும் போலீசாரிடம் இருக்கின்றன!.

அமிர்தாஞ்சனம்

சகல வலி நோவுகளுக்கும்.

கைகண்ட மருந்து

எங்கும் கிடைக்கும்

அமிர்தாஞ்சன்

லிமெட்

சென்னை, பம்பாய்,

கல்கத்தா, பெங்களூர்.

சிந்தியுங்கள்!

[பார்த்தன்]

பாரதி பாடல் ஹிந்தியில்

லக்ஷ்மணபுரியில் பாரதி ரூப கார்த்தக் கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கிய பிரபல ஹிந்தி ஆசிரியர் ஸ்ரீ அம்பிகா பிரசாத் பாஜ்பாய், பாரதியின் பாடல்களை ஹிந்தியில் மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்.

ஒரு மொழி விஷயச் சிறப்புக் காகவே பலராலும் விரும்பப்படுகிறது—அது தான் நியாயமும் கூட. ஒரு வேளை பாரதியின் பாடல்கள் அனைத்தும் ஹிந்தியிலிருந்தால் இன்றையத் தமிழகம் அவைகளின் மொழி பெயர்ப்பில் எத்தனையோ பதிப்புக்களைக் கொண்டு வந்திருக்கும். பாரதி தம் பாடல்களைப் பாமரரும் உணரும்படி தாய் மொழியில் பாடியிருந்தும் அந்தப்பாடல்களைப் பற்றி இன்னும் தமிழகம் அதிகம் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

போது வாசக சாலைகளுக்கு
பாரதி நூல்கள்.

சென்னை அசெம்பிளியில் ஸ்ரீ கே. கிருஷ்ணராவ் அவர்களின் கேள்வி ஒன்றுக்குக் கிடைத்த பதில் பாரதி நூல்கள் விஷயமாகச் சிறிது, ஆறுதலளித்திருக்கிறது.

ஜில்லா போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகளால் நிரவகிக்கப்படும் பொது புத்தகசாலைகளில் இனி கட்டாயம் பாரதி நூல்கள் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதாம்.

அது மட்டும் போதாது, பொது மக்கள் அனைவரும் விலை கொடுத்து வாங்கிப்படிக்கும்படி—குறைந்த விலையில் பல புதிய பதிப்புக்களைக்கொண்டு வரவேண்டும்.

சர்வதேச மகாநாடும்—
குடும்பக்கட்டுப்பாடும்

பம்பாயில் 3-வது சர்வதேச மகாநாட்டை உதவி ஜனாதிபதி டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் துவக்கி வைத்துப் பேசுகையில் அடிக்கடி பிரசவிக்கும் நிர்ப்பந்தத்தை ஒரு பெண்ணுக்கு உண்டாக்கும் ஆடவர், மானிட ஜீவனுக்கு ஹிம்ஸை விளைவித்தவராவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஒரு தலைப்பட்டசமான இந்தக் கருத்தை சிறுபான்மையில் கூட ஆடவர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

கர்ப்பத்தடை விஷயம்

செயற்கை முறையில் கருவைத் தடுப்பதும், சிதைப்பதும் இன்றைய பொருளாதார-சமூக நிலைகளுக்கு இன்றியமையாததாக இருக்கலாம். ஆனால் கர்ப்பத்தடை எனும் பேச்சே மனிதனின் மிருகத்தனமான இச்சையைத் தான் குறிப்பிடுகிறது. இரண்டு மூன்று குழந்தைகளைப்பெற்று விட்டவர்கள் அக்குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டால் நம் நாட்டில் கர்ப்பத்தடைப் பிரசாரம் செய்யவும், கருவிகளைத் தானம் செய்யவும் அமெரிக்காவிடம் கையேந்தும் நாகரீகம் தானே நின்ற விடும்.

காந்திஜி முறைப்படி புலனடக்கம் ஒன்று தான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைக் கண்ணியமாக நடத்திக் கொடுக்கும்.

தஞ்சை—மசோதா பரிசீலனை.

தஞ்சையில் மிராசதார் குடியானவர்களிடையே சமூகமான குழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டியே தஞ்சை அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதைப் பரிசீலனை செய்யும் கமிட்டி செய்து வரும் சிபாரிசுகளைக் கவனித்தால் அடிப்படைக்கே ஆபத்து வந்து விடும் போலிருக்கிறது. தஞ்சை அவசரச் சட்டம் ஒரு முன்னேற்றம் தான். ஆனால் அதை நிரந்தரச் சட்டமாக்கு முன் அது எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்தும்படி பார்த்துக் கொள்வது அவசியம்.

விவாக வயது 15

இங்கல்ல—பிரிட்டனில்

“பதினாறு என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள விவாக வயது மிகவும் அதிகமாகும். தாம்பத்ய—வாழ்க்கைக்கான தேகவலிவைக் கவனிக்காமல் இது தீர்மானிக்கப்பட்டது. நம் நாட்டினார்கள் 16 அல்லது 15 வயதுகளில் தான் மணப்பெண்ணாகி மகிழ்ச்சியுடன் காலம் கழித்தனர். தேக அமைப்புப்படி கர்ப்பம் தரிக்கும் நிலையில் பெண்ணுக்குச் சட்டப்படி மணம் செய்து கொள்ளும் உரிமையளிக்க வேண்டும்”

— இந்தக்கருத்தை பிரிட்டனில் ராயல் கமிஷனில் பிரபல ஆசிரியர் டாக்டர் மேரியாஸ்டோப்ஸ் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

சினிமாவும் 'கிங்காங்'தும்

சமீபத்தில் ராஜாஜி. சினிமா விஷயமாகத்தான் இளைஞருக்குச் செய்த உபதேசம் விண்ணது பற்றிய வருத்தத்துடன் சினிமாவுக்குச் சென்று வந்த பின்பு அதைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது விஷயம் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மல்யுத்த வீரர் 'கிங்காங்' அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ!.....

ஆனால், அவர் சிறுவர், சிறுமிகளுக்கு, சினிமா பார்ப்பதால் ஒழுக்கக்கேடு விளையுமென்பதை உபதேசித்திருக்கிறார்.

சர்க்கார் காரியாலயத்தில்
பரபரப்பு

எகிப்து நிதி மந்திரி காரியாலயத்தின் தஸ்தாவேஜிகள் அறையில் பாம்புகள் புகுந்ததால் பைல்கள் தானாக நகர்த்தொடங்கி விட்டனவாம்.

சர்க்கார் காரியாலயங்களில் பைல்களைப் பார்வையிட்டு உடனுக்குடன் பைஸல் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை இந்தச் சம்பவம் வலியுறுத்தவில்லையா?

மற்றொரு துடதப்பெண்

அன்ன ஆகாரமின்றி உயிர் வாழும் 'தனவட்சுமி' எனும் குடகுப் பெண்ணைப்பற்றிய செய்தி பழசாகி விட்டதல்லவா?... மற்றொரு குடகுப்பெண் புதுச்செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறாள். அவள்தினமொன்றுக்கு 2 அல்லது 3—ஸ்பூன் சர்க்கரை, 2 கப் தேயிலை பானம் இவைகளையே உணவாகக் கொண்டிருக்கிறாளாம். சில சமயங்களில் 2, 3, வெற்றிலையை மெல்வதும் உண்டாம்.

அவள் குடிக்கும் “டீ” பற்றி “டீ” கம்பெனிக்காரர்களும் உபயோகிக்கும் வெற்றிலைப்பற்றி வெற்றிலை வியாபாரிகளும் பரபரப்படைவது சகஜம்.

எழுத்தாளர்கள் கவனிக்க...

வறுமையில் உழலும் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் பண உதவி செய்ய இந்திய சர்க்கார் முன் வந்துள்ளனர். உதவிக்கான மனுக்கள் இந்திய சர்க்கார் கல்வி இலாகாவுக்கு அனுப்ப வேண்டும். பிரதம மந்திரி நிதி மந்திரி கல்வி மந்திரி ஆகியோர் அடங்கிய கமிட்டி யொன்று இந்த மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்யுமென்று தெரிகிறது. “வறுமையில் உழலும் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளர்” எனும் வரத்தில் நம்மைச் சேர்த்துக் கொள்வதா வேண்டும்?

துறையூர்

டி. மு. கோர்ட்டு

O. P. No. 49/1952

குடும்ப மாணேஜர் வ. யி.ரா.சு.மு. நடராஜன் செட்டியார்

Nil

—எதிர்மனுதார

இறந்த முத்துக்கருப்ப செட்டியாருக்கு வரவேண்டிய கடனை வசூலிக்க Succession Certificate கிடைக்க மனுப் போட்டு 24—12—1952 ல் கெடுவைத்திருக்கிறது ஆகேஷ் பணியுள்ளவர்கள் அன்று தெரிவித்துக்கொள்ளவும்.

(S-d) R. T. வாத்ரஜயங்கார்
மனுதார அட்வகேட்

கருர் டி. மு. கோர்ட்டு
OS 429/51 EP 174/52
EA 445/52

P. பீமராவ் —வாதி
அயில் நாயுடு -2ம் பிரதிவாதி

ஷெரீல் உடன் ஜப்தி லாரியின் ஏல இஸ்தியார் ஷரத்துக்களை நிஷ்கரிஷை செய்ய 12—12—52 ல் வாய்தா போட்டிருக்கிறது. ஆகேஷ் பணை இருந்தால் தெரிவித்துக் கொள்ளவும்.

A. V. சந்திரசேகரன்

கருர் }
28—11—52 } வாதி வக்கீல்

துறையூர்

டி. மு. கோர்ட்டு

OP 47/52

சிக்கத்தம்பூர் சிவபாக்யத் தம்மாள் —மனுதார

இறந்த சின்னசாமி ரெட்டியாருக்கு வரவேண்டிய புரோநோட்கடன்களை வசூல் செய்வ மனுதாருக்கு வாரிசு சர்ட்டிபிகேட்டு கொடுக்க வேண்டுமாய் மனுக்கொடுத்து 19-12-52 ல் ஈரங்கி போடப்பட்டிருப்பதால் ஆகேஷ்பணியுள்ளவர்கள் கோர்ட்டில் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியது.

துறையூர் } P. ரங்காமி
29—11—52 } ரெட்டியார்
மனுதார அட்வகேட்

டாமா?.....என்று அந்தராதா வோடு போராடுகிறவர்களைத்தவிர மற்றவர் எல்லோருமே மனு அனுப்புவது நிச்சயம். முடிவு தெரிய வழக்கப்படி ஒரு வருஷமாகும்.